

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra I Dag skal alting siunge,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966026304/facsimile.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Nr. 299. - XVI.

1.

I Dag skal alting siunge,
Hvad Hierte har og Tunge.
Sink og Basun her frem!
See! See hvor JEsus farer,
Med Seraphine Skarer,
Igiennem Skyen hiem.

23

2.

O see! den Engle-Vrimlen
Omkring Guds Stoel i Himlen,
Ved Lyden af hans Trin!
Den gamle udsf Dage
Selv rejser sig at tage
Imod sin Benjamin.

3.

Sid hos min højre Side!
Sid, siger han, du blide,
Al Verdens Liv og Soel!
Guds Hær med Lofsangs Toner,
Og alle Ældstes Krøner
Blev kast for Lammets Stoel.

Nr. 299 - XVI. Original. En himmelfartsalme. Til grund ligger evangeliet til Kristi himmelfartsdag, Mk. 16, 14-20, hvoraf v. 19 er benyttet. Salmen skildrer i v. 1 selve himmelfarten og derpå i v. 2-3, hvorledes Sønnen bliver modtaget i himlen af Fæderen, englene og øde ældste; v. 4 tilskylder til udmå tvænt at følge den himmelfarne. Det hele har en gripende vickelighed som et syn, digtoren ser og rives med af (see! ser. 1, 4 -- a ser. 2, 1 -- far efter ham. 4, 2). -- 1, 3: Sink! zinks, krunhorn. -- 1, 5: Seraphine] serafers, se Es. 6, 2 flg. -- 1, 6: Ap. 6, 1, 9. -- 2, 1-2: Engleskaren samler sig om Guds trone (Stoel) for at være med ved modtagelsen. -- 2, 4: den gamle udsf Dage! Gud som der, der er fra evig-hed, Dan. 7, 9. 13. 22. -- 2, 6: sin Benjamin] måske at forstå ud fra 1. Mos. 35, 18, hvor Jakob afviser navnet Benoni, «min smertes søn», og giver sønnen navnet Benjamin, «lykkens søn» (Den danske Salmebog, nr. 216), eller svarere ud fra 1. Mos. 44, 20 flg., hvor Jakobs kærlighed til Benjamin skildres som så stor, at det er ham umuligt at undvære denne søn. -- 3, 4-5: Guds Hær] englene, 1. Mos. 32, 1-2 (Guds hær: nu ændret til «Guds lejre»); Jos. 3, 14; Lk. 2, 13; de Ældste] i Joh. Åb. fire og tyve kronede himmelvæsener, der omgiver Guds trone; de yder Gud hyldest ved at kaste deres krøner ned for ham, Joh. Åb. 4, 4. 10. Hær og Krøner er subjekt til Hær kast. For englenes vedkommende er meningen, at de kaster sig ned i tilbedelse.